

ویژه نامه مجله ایرانی اخلاق و تاریخ پزشکی ایران، سال ۱۴۰۳ یازدهمین کنگره سالیانه اخلاق و پزشکی ایران و هشتمین کنگره اخلاق پرستاری ایران

ارائه پوستر

قلب مراقبت: چگونه طب روایی، پرستاری را عمیق تر می کند؟

مرور نظام مند کار آزمایشی های بالینی

نگین فرید*^۱، نازنین نظری^۱، نرگس جعفرملک^۱

چکیده

طب روایتی، الگویی تحول آفرین در حوزه‌ی مراقبت‌های بهداشتی به شمار می‌رود که بر اهمیت داستان‌های بیماران در فرایند مراقبت-درمان تأکید دارد. این رویکرد ادعان دارد، هر بیمار حامل روایتی منحصر به فرد است که از تجربیات و زمینه‌های فرهنگی او شکل گرفته است و می‌تواند تأثیری چشمگیر بر رابطه‌ی مراقب-بیمار داشته باشد؛ با این حال، ادغام رویکرد روایتی در عملکرد پرستاری، کمتر بررسی شده است. فقدان بررسی‌های جامع در این حوزه، شکافی اساسی را نمایان می‌کند؛ جایی که ابعاد روانی-احساسی مراقبت از بیمار، اغلب نادیده گرفته می‌شود؛ لذا، این مطالعه با هدف مرور تحقیقات موجود درباره‌ی کاربرد طب روایتی در پرستاری، ظرفیت آن را برای غنی‌سازی عملکرد بالینی-چهارچوب‌های آموزشی بررسی می‌کند. در این مرور نظام‌مند، راهکار جست‌وجو با استفاده از اپراتورهای بولین و کلیدواژه‌های طب روایتی، پرستاری روایتی، پرستاری و سایر معادل‌های فارسی و انگلیسی آنان تنظیم شد؛ سپس، پایگاه‌های بین‌المللی PubMed/Medline، Scopus، Web of Science Core Collection، CENTRAL و موتور جست‌وجوگر Google Scholar و پایگاه‌های ملی جهاد دانشگاهی، نور، مگ‌ایران و ایرلنداک بررسی شدند. مطالعات کارآزمایی بالینی و مقالات منتشر شده به زبان‌های انگلیسی یا فارسی، معیارهای ورود بودند. ادبیات خاکستری خارج شد و محدودیت زمانی اعمال نشد. پس از حذف نمونه‌های تکراری و ارزیابی با ابزارهای نقد، نهایتاً، هشت مطالعه تحلیل شد. دو پژوهشگر با رعایت ملاحظات اخلاقی کاهش سوگیری در انتخاب، استخراج، تحلیل و طبقه‌بندی شواهد، پژوهش را انجام دادند و پژوهشگر سوم، اختلاف‌نظرها را حل کرد. گزارش بر اساس PRISMA تنظیم شد. مروری بر مطالعات، تمرکز آن‌ها در بازه‌ی زمانی سال‌های ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۴ و بر گروه‌های مختلف را نشان داد. این گروه‌ها شامل دانشجویان پرستاری با میانگین سنی ۱۷/۹۶ تا ۲۱/۵، بیماران مبتلا به تومورهای ریه با میانگین سنی ۴۹/۳۱ و سالمندان ۶۱ تا ۸۹ ساله با شکستگی‌های پیچیده بود. نتایج در سه حوزه دسته‌بندی شد. اولاً، این رویکرد به‌طور معناداری، همدلی و موفقیت تحصیلی دانشجویان پرستاری را ارتقا داد. در یک مطالعه، آموزش‌های طب روایتی، همدلی و عملکرد علمی دانشجویان را بهبود بخشید و در مطالعه‌ای دیگر، آموزش نگارش روایتی، مهارت‌های حرفه‌ای و

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۴/۳۱

۱. کمیته تحقیقات و فناوری دانشجویی، گروه پرستاری داخلی جراحی، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

نویسنده مسئول:

Email: neginfarid.79@gmail.com

کنگره سالیانه
اخلاق پزشکی و پرستاری ایران

همدلی دانشجویان را ارتقا داد. ثانیاً، مداخلات روایتی منجر به کاهش اضطراب و افسردگی شد؛ به طوری که در یک مطالعه، مداخلات پرستاری روایتی باعث کاهش نمرات اضطراب و افسردگی بیماران مبتلا به تومورهای ریه شد و به طور مشابه، مطالعات دیگر، کاهش اضطراب و افزایش رضایت بیماران تحت شیمی‌درمانی را نشان دادند. ثالثاً، این رویکرد تأثیری شایان توجه بر کیفیت زندگی و بهزیستی روانی بیماران داشت. در یک مطالعه، پرستاری روایتی، درد و اضطراب بیماران مبتلا به سرطان ریه را کاهش داد. مطالعات دیگر نشان دادند، مدل پرستاری روایتی، عملکرد شناختی و سلامت روانی سالمندان را بهبود بخشید. بینش‌های جمعی مطالعات، نقش حیاتی آموزش رویکرد روایتی را در تحول نتایج بالینی و روان‌شناختی تأیید می‌کند. برنامه‌های آموزشی مبتنی بر روایات، نه تنها کیفیت انسانی مراقبت را غنی‌تر می‌کنند، بلکه به طور درخور توجهی، مهارت همدلی پرستاران را ارتقا داده‌اند. با نگاه به آینده، باید از رویکرد روایتی، به عنوان یکی از ارکان مراقبت جامع، حمایت شود تا نسلی جدید از ارائه‌دهندگان مراقبت شکل گیرد؛ نسلی که به ایجاد تغییر معنادار در زندگی بیماران، متعهد باشند.

واژگان کلیدی: اخلاق زیستی، پرستاری روایتی، طب روایتی، همدلی، هنردرمانی.

Iranian Journal of Medical Ethics and History of Medicine, 2025, Vol. 17, Supplement 11th Annual Iranian Congress of Medical Ethics and 8th Nursing Ethics Congress

The Heart of Healing: How Narrative Medicine Deepens Nursing – A Systematic Review of Clinical Trials

Poster Presentation

Negin Farid*¹, Nazanin Nazari¹, Narges Jafar Malek¹

Published: 22 July 2025

*1. Student Research Committee,
Department of Medical Surgical
Nursing, School of Nursing &
Midwifery, Shahid Beheshti
University of Medical Sciences,
Tehran, Iran.*

**Corresponding Author
Email: neginfarid.79@gmail.com*

Abstract

Narrative medicine has emerged as a transformative model in healthcare, emphasizing the role of patient stories in enhancing the quality of care. By recognizing the individuality of each patient's narrative—shaped by personal experiences and cultural contexts—this approach fosters deeper connections between caregivers and patients. Despite its growing recognition, narrative medicine remains underutilized in nursing, where the psychological and emotional dimensions of care are often overlooked. This systematic review examines clinical trials that investigate the integration of narrative practices into nursing education and care delivery, with the aim of assessing their clinical and educational impact. A comprehensive literature search was conducted across international and national databases including PubMed, Scopus, Web of Science, SID, Noor, Magiran, Irandoc, and Google Scholar, using relevant English and Persian keywords. Eligible studies were clinical trials published in English or Persian. After removing duplicates and applying inclusion criteria, eight studies were included for analysis. Selection and data extraction were conducted independently by two researchers, with discrepancies resolved by a third reviewer. The review adhered to PRISMA guidelines and ethical standards were maintained throughout. The studies, published between 2018 and 2024, involved nursing students (mean age 17.96–21.5 years), patients with lung tumors (mean age 49.31 years), and elderly patients (aged 61–89 years) with complex fractures. Findings were synthesized into three main domains. First, narrative-based education significantly enhanced empathy and academic performance among nursing students. Second, the implementation of narrative approaches led to measurable reductions in anxiety and depression among patients, particularly those with lung tumors. Third, improvements were observed in overall quality of life, pain management, and cognitive function, especially in elderly patients. These findings suggest that narrative education plays a critical role in improving both clinical and psychological outcomes. Narrative-based interventions enhance the empathetic capacity of nurses and contribute to higher standards of patient care. Incorporating narrative approaches into nursing curricula and clinical practice is recommended as a strategy to foster more holistic and human-centered care.

Keywords: Bioethics, Narrative nursing, Narrative medicine, Empathy, Art therapy.

